

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det jo sådan, at jeg er nødt til at forholde mig til den verden, jeg oplever, og ikke til en, som hr. Jørn Jespersen beskriver.

Jeg kan notere, at der er udsendt en pressemeddelelse fra medarbejdere ved Danmarks Miljøundersøgelser, og deri har man skrevet nogle ting om, hvordan man mener, det er foregået i Miljøministeriet. Jeg har senere tilkendegivet, det er i øvrigt også bragt på Ritzau, at vi har fulgt de procedurer, som regeringen har fastlagt.

Jeg vil kun sige til det forhold, at jeg desværre ikke kan svare på de ting, som hr. Jørn Jespersen spørger om, for jeg oplever ikke de ting. Jeg forstår godt spørgeteknikken, som går ud på først at etablere nogle problemer, hvorefter ministeren skal svare på nogle problemer, som ministeren ikke oplever som problemer. Hvis ministeren ikke gør det, kommer hr. Jørn Jespersen frem til det resultat, at ministeren ikke vil tage ansvar for den måde, det foregår på.

Jeg kan kun sige, at jeg oplever dyb professionalisme. Jeg oplever, at man for øjeblikket er i gang med de runder, som er svære for de mennesker, der er ansat derovre.

Jeg vil i grunden gerne ved den her lejlighed have lov til at opfordre hr. Jørn Jespersen, og også hvis der skulle være andre i oppositionen, til, om ikke man kunne tage det hensyn til de mennesker, som er i den her svære situation, at man nu får lov at gøre det her færdigt. Hvis man så bagefter gerne vil diskutere med en minister, så kan man jo gøre det.

Jeg vil bare sige: Lige for øjeblikket pågår der et meget alvorligt arbejde med ledelsen. Jeg oplever, når jeg spørger til, hvordan det går, at man er trykket, og det er selvfølgelig en dybtfølt stemning, man er i, men man gør det. Jeg synes virkelig, at man skulle lade dem få ro til de ting.

Jeg har fuld forståelse for, at når sådan noget her opstår, vil man blive grebet af nogle følelser. Det har jeg en klar forståelse for, og jeg synes, man skal have lov at acceptere, at sådan er det.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg synes ikke, det er særlig interessant, hvordan ministeren selv oplever hele forløbet.

Det, der er interessant, er, at ministerens medarbejdere har givet udtryk for nogle holdninger, der virkelig siger, at her føler vi os trådt på i enhver sammenhæng; vi føler vores professionalisme mistænkeliggjort; vi føler, at vi ikke er blevet taget alvorligt, ikke er blevet inddraget i processen; vi føler, at den samarbejdsaftale, som vi ar-

bejder under, ikke er overholdt, hverken dens ånd eller bogstav; vi føler, at vores chefer er blevet pålagt en tavshed i meget lang tid, hvor der har hersket usikkerhed; vi føler, at der foregår et hastværk, som er helt unødigt, og som skaber ekstra usikkerhed og smerte.

Hvis ministerens medarbejdere giver udtryk for, at sådan føler de det, er det da moderne virksomhedsledelse at tage det alvorligt og gå i en dialog med sine medarbejdere om, hvordan man kan rette op på situationen og ikke bare sige: Næh, jeg oplever det som leder på en helt anden måde, og derfor er der ikke noget problem, jeg vil ikke forholde mig til det. Det tror jeg virkelig vil være skadeligt både for ministeren og for ministeriet på lang sigt.

Så endnu en gang til miljøministeren: Ville det ikke være en god idé at gøre nogle ekstraordinære tiltag for at komme i en dialog om den kritik, der har været fremført af medarbejderne, og få det løst, sådan at de besparelser, som man har vedtaget, giver de færrest mulige skadevirkninger på lang sigt? Ville det ikke være en god idé at tage medarbejderne lidt mere alvorligt?

Kl. 16.20

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg oplever, at der foregår et meget professionelt, dybfølt arbejde her, som jeg har stor respekt for og gerne vil kvittere for, og jeg kan ikke genfinde og genkende den måde, som spørgeren fremstiller den her problemstilling på. Derfor mener jeg, jeg har svaret med det, jeg allerede har sagt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der er en gang til, hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Det var også derfor, jeg bad om ordet.

Hvis en moderne virksomhedsleder ude i det virkelige liv, som miljøministeren meget tit henviser til, på en stor privat virksomhed oplever, at samtlige faggrupper på arbejdspladsen klager over bestemte procedurer, over et bestemt forløb, mener miljøministeren så, at det vil være udtryk for god, moderne ledelse at sige, at den administrerende direktør i virksomheden oplever virkeligheden på en helt anden måde, og derfor er der ikke noget om det, medarbejderne siger, og derfor er der ikke noget at tale om? Tror ministeren, at det er den måde, hvorpå dansk erhvervsliv forholder sig til kritik fra medarbejderside over procedurer og forløb?